

# Pro - infància

Les desigualtats i injustícies socials imperants reflecteixen d'una manera llastimosa a la nostra infància. Aixó poden constatar-ho a diari els metges i els mestres nacionals.

El doctor Mías, de 8,550 escolars reconeguts tan sols en va trobar 740 de sans i robustos. Els demés eren tuberculosos declarats, tenien latent la terrible enfermetat o be presentaven símptomes d'inferioritat orgànica, de miseria fisiològica. Eren 1,660 els primers, 2,600 els segons i 3.550 pertanyien al tercer grup.

Generalitzant aquestes dades arribariem a la conclusió verament horripilant i vergonyosa per a tots els ciutadans de que solsament un 9 per 100 de la nostra població infantil proletària està en condicions fisiològiques normals, un 16 per 100 porta la mort hostatjada al seu cos, prop del 25 per 100 viu a precari amb l'amenaça sempre punyent i la resta, gairebé el 50 per 100, son nens tarats, sense alegria, energia ni esclat per a viure la seva vida i preparar visquent-la la del home futur. Què en pot esperar Barcelona d'aital infantesa sinó dies tristos i paorosos?

No parlem ara de l'aspecte humanitari ni de justícia social que exigeix la radical desaparició d'aquesta xacra, parlem en un sentit purament polític i ciutadà. Aquests nois no podran donar mai rendiment ni utilitat a la ciutat ni com obrers ni com a ciutadans, han d'ésser sempre més un pes mort i feixuc per l'esdevenidor, un problema més i no petit, que ajuntar als molts que te ja plantejats.

No pretenem dir cap cosa nova als estudiosos de qüestions sanitàries, no dubtem que les autoritats n'estan assabentades, volem cridar la atenció dels nostres consocis i crear ambient per a que la ciutat escometi el problema amb l'amplitud deguda i esmerci totes les energies que calguin per tal de cercar una solució viable que, avui més que mai, és de necessitat imperiosa.

S'ha de nodrir a l'infant, se li ha de proporcionar un medi higiènic que la família disortadament no té, no per caritat, no per justícia, ans per egoisme ciutadà que no vol veure convertida la ciutat en un immens hospital d'incurables en menys d'una generació.

Em direu que ja és fa, que la urb ha creat en pocs anys l'Escola de Mar, les Colònies escolars, els grups... Es cert i tot aixó està bé, però és una gota d'aigua, quan precisa un mar i millor un oceà, per a tallar els estralls que la malura està fent entre la nostra gent menuda.

Els mestres en sabem quelcom d'aixó. Sabem com a desgrat dels nostres esforços, d'una tècnica més acurada que anys enrera, d'uns mètodes